

Zebegény

Zebegény önkormányzatának lapja

2012. november

A község újévi ajándéka

Kedves Zebegényiek!

Nagyon nehezen vettem rá magam arra, hogy az utóbbi hetek, hónapok történéseit írásban kommentáljam. Egyrészt mert a kialakult belpolitikai helyzet méltatlan a településre nézve, másrészt azt gondoltam, hamar lenyugszanak a kedélyek és tovább tudjuk folytatni a két éve elkezdett igen nehéz, de eredményes és sikeres munkát. Sajnálatos módon az események olyan irányba tereltek (terelték!), ahonnan már nincs visszaút.

Akit érdekelt a képviselő testületben zajló hatalmi játszadozások, az eseményeket nyomon követhették a zebegényi újságban vagy nézhetették a Danubia televízió adásaiban.

Mint tudjuk, az első tavaszi - oszlatási kísérletet "béke" követte. A képviselő testület akkor bölcsen döntött, de a béke nagyon törekeny volt és a parázs csak izzott a hamu (kamu) alatt. Ahogy mondani szokták, ahol parázs van, ott hús is van. Lehet sütögetni a pecsenyét, csak szítani kell a parazsat.

Az ősszel újabb oszlatási kísérlet szemtanúi lehettünk.

Éjjel-nappali ülésezés számtalan rendkívüli testületi, bizottsági üléseken, törvénytelen és jogszabálysért lépések sorozata egyetlen célért: a polgármester és alpolgármester ellen fegyelmi eljárás indítása, felfüggesztésük és lejáratusuk. Érdekes, hogy ezen célok eléréséhez jegyző i

segítséget is kaptak, hiszen az alku úgy szólt (!), ha a jegyző maradhat, akkor segítséget kapnak tőle ahhoz, hogy miniket eltávolíthassanak.

Kéjes öröm lehetett a fegyelmi bizottság megalakítása a vádaskodókból, majd mindezt megspékelték a képviselő testület önfelosztató határozatával. Nem mellékesen mindezt sárdobálva, becsületet semmibe véve, alantas gyanúsítások, pénzügyi mahinációk és visszaélések gyanújának rendszere emlegetése mellett, melyről úgy gondolták, tetszhet a választóknak. Hangzatos terminus technikusok, de tartalom nélkül.

A legutóbbi falugyűlésen úgy éreztem magam, mintha az ötvenes évek koncepcióperei ülnék a vádlottak padján. A vádaskodókból fegyelmi kivizsgálókká válók ott helyben átalakultak ügyésszé és bíróvá egyben, pedig a fegyelmi bizottságok még el sem kezdték a munkájukat. Azóta sem.

Mint utóbb kiderült, minden lépés jogszabálysért volt. A polgármesteri hivatal blokádjának aláhelyezéséről, a dolgozók presszionálásáról, munkájukban való akadályoztatásáról már ne is beszéljünk. A dolgozók már látják, mire használták fel őket.

Az egész hacacárának egyetlen értékes következménye volt - számukra -, a testület felosztása és új választások kiírása.

folytatás a 3. oldalon

Polgár Éva nyerte a Los Angeles-i Liszt- verseny nagydíját

Az Azusa Pacific Egyetemen november 16-18 között lezajlott zenei versenyen több mint 170 induló mérte össze tudását zongora, orgona és ének kategóriában.

A magyar eladók nemcsak a zongoristák között győzt,

miniszterelnök főtanácsadó üdvözölte a nemzetközi zenei verseny résztvevőit és köszönetét.

A nemzetközi Liszt-versenyt két évente rendezik meg az azusai egyetemen. Internetes névjegye szerint az

hanem abszolút kategóriában is választotta nagydíjasnak a zsűri.

A közép-európai idő szerint hétfő hajnalban tartott díjátadó gálán Neszlényi Judit versenyigazgató és Kálmán László Los Angeles-i főkonzul nyitották *Granasztói György*

1983-as születésű *Polgár Éva* rendszeresen koncertezik Magyarországon és külföldön is, a szóló zongorarepertoáron kívül a kamarazenében is otthon van. Minden zebegényi polgár nevében szívvel gratulálunk! (Forrás: Magyar Hírlap Online - MTI)

Időközi választás Zebegényben

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy Zebegény Helyi Választási Bizottsága 5/2012. (XI.5.) határozatában 2013. január 6. napjára tette ki Zebegény településen az időközi helyi önkormányzati választást.

Zebegény - vízbázis védelem

A vízbázis védelem, mint fogalom, manapság a köztudatban is jelen van, mert az ivóvízellátásra alkalmas vízkészletek jelentősen segítenek a világszerte megnőtt. Az ivóvíz kérdése napról-napra fontosabbá válik, hiszen nélküle nincs jövője az emberi társadalomnak. A vízbázis védelem a vízkészletek egy meghatározott részének az általánosnál jóval fokozottabb védelmét jelenti.

A felszín alatti vízkészletek kevésbé érzékenyek a hirtelen nagy mennyiségű szennyezésre. Hazánk kiváló természeti adottságainak köszönhetően Magyarországon a közmeleges ivóvízellátás több mint 90%-os arányban felszín alatti vízkészletekre települt. Mindezek alapján az ENSZ Egészségügyi Világszervezete (WHO) szerint a lakossági ivóvízigényeket, lehetőleg szerint felszín alatti vízkészletekből kell kielégíteni.

Ezen felszín alatti vizek minősége állandó, kitermelése egyenletes, és általában nem, vagy kevésbé igényelnek költséges vízkezelési technológiákat. Számos nyugat-európai példa szerint a felszíni vizet, például folyóvizet - elvezetés tisztítás után - mesterséges úton elvezetik a felszín alá, így a talaj és az alatta található kőzet természetes szűrőként szolgál, végül az így nyert felszín alatti vizet kutakkal termelik ki.

Néhány felszín alatti vízbázis felett nincs olyan vastag víz-záró réteg, amely megakadályozná a felszínen jelenlévő szennyező anyagok leszivárgását a vízadó rétegekbe, tehát az innen kitermelt vizek tisztasága egyáltalán nem megbízható. Ezek a vízbázisok különösen sérülékenyek tekinthetők.

Sajnálatos módon országunk ivóvízellátásának mintegy 2/3-a sérülékeny vízbázisokon alapul, mert ezek a területek kedvező vízbeszerzés szempontjából. Az ilyen sérülékeny vízbázisok feltérképezésére és megszüntetésére nyert Európai Unió támogatást a Zebegényi Önkormányzat, melynek összege bruttó 28.320.000 Ft.

A település vízbázisán 2 db parti szűrő kút található, melyek távvezetékeken keresztül összeköttetésben vannak a szomszédos Szob vízellátó rendszerével, így a nyári időszakban a hiányzó vízmennyiséget Zebegényből pótolják. A település területe a felszínalatti víz állapota szempontjából, a fokozottan érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi területek közé, továbbá a kiemelten érzékeny felszín alatti vízminőség-védelmi területen lévő települések közé tartozik.

Zebegényben a két parti szűrő kút pleisztocén folyóvízi kavicsos homok- és kavicsrétegekre van szerelve. Az azonosított szennyező források közül a csatornázatlan településrész lehet a legjelentősebb.

A vízminőség 1 körülből 25-30 m távolságban halad a Budapest-Szob vasútvonal, és ezzel párhuzamosan a 12-es főútvonal. A dunai hajóforgalom is okozhat vízminőség-romlást, különösen a nyári időszakban. A szobi szennyvíztisztító telep a zebegényi termelői kutaktól kevesebb, mint 1 km távolságra vezet a Dunába a tisztított vizet. Havária esetén bekövetkező környezeti hatások közvetlen hatásterülete a Duna bevezetés alatti 1

km-es szakasza, így a csanak kutak környezete is. A Mészki Bányászati Feldolgozó Kft. külszíni mederszondák bányauzeme a vízminőséget 1 200-300 m-re északnyugati irányban helyezkedik el, melynek hatását érdemes vizsgálni. A prognosztizált védőterületen meglévő gazdasági tevékenység is folyik, ezért növényvédőszer és trágya ronthatja a vízminőséget.

A projekt megvalósításának kezdete 2011. március 1. Az eddig megtett lépések a következők:

Archív adatok, információk összegyűjtése és feldolgozása, illetve a terepbejárás. Ezt követően vízjogi létesítési engedélyes terv készítése, a monitoring kutak kialakítása, majd a szennyező források feltárása, akkreditált talaj- és vízminőség-vétel. A Hatóságoktól 2011. december 22-én megkaptuk a vízjogi létesítési engedélyt. Megkezdődött a monitoring kutak és piezométerek építése, ideiglenes kutatófúrás létesítése, és mederszondák kialakítása a Dunában és a B szobi-patakban, melyek lehetővé tették a mederszondák és felszíni vízminőség-vételek, laborelemzések, talajmechanikai vizsgálatok, vízkezelési vizsgálatok, vízkezelési vizsgálatok. Megtörtént a Duna alatti iszap és kavicsréteg meghatározása vízi VESZ mérésekkel, a vízbázis területén VESZ és RMT mérésekkel meghatároztuk a vízadó képződmény vertikális és horizontális kiterjedését.

A K-3 kútból történő tartós szivattyúzás következtében észlelhetővé vált a nyomásváltozás és egymásrahatás a piezométerekben, figyelmeztetőkben, és a mederszondák-

ban. A szivattyúzás kezdetén és végén vett vízminőség-korlátozások meghatározásával kiszámoltuk a Dunából és a háttérből érkező vizek keveredési arányát. A megfigyelt pontokban automata vízszintregisztráló mérőszerek telepítése, majd a vízföldtani paraméterek meghatározása után számítógépes modellezéssel védőterületek meghatározását végeztük.

Kidolgozásra és benyújtásra került a biztonságba helyezési terv és a védőterületi dokumentáció, a földhivatali munkarészeket elkészítettük. Végül, de nem utolsón sorban megtörtént a térinformatikai feldolgozás, az archív adatok és a diagnosztikai eredmények, illetve a védőterületi adatok egységes számítógépes feldolgozása.

A projekt eredményeként Zebegényben megvalósult a hosszútávú biztonságos, minőségi vízellátás mérnöki és jogi követelménye. Az illetékes Felügyeleti szerv nyilatkozata alapján a helyi adottságokat (vasút, közút közelsége) figyelembe véve egyedi elbírálás alapján kijelölésre kerültek a 123/1997 (VII.18) Kormányrendelettel írásainak megfelelő védőterületek. Az ingatlan tulajdoni lapokra bejegyzés kerültek a szükséges korlátozó intézkedések. Javaslatok születtek mérnöki beavatkozásokra.

A monitoring kutak üzemeltetését a DMRV Zrt. beépítette a működési költségeibe, így a projekt fenntarthatósága biztosított. A megvalósítás várható befejezése 2013. január 31.

A projekt sikeres megvalósulása mellett továbbra is mindenki felelős azért, hogy a következő generáció is tiszta és egészséges vizet fogyaszthasson. Az ivóvíz és környezetünk védelme tehát közös és örök feladatunk.

A község újévi ajándéka

folytatás az 1. oldalról

Jelzésérték - s erre levezet elnökként már az ominózus testületi ülésen is próbáltam figyelmeztetni a képviselő társaimat -, hogy a kormányhivatal utólag törvénytelennek (semmisnek) fogja nyilvánítani azokat a határozatokat, amelyeknek célja a mi lejárásunk.

A képviselő testületnek vissza kellett vonnia mind az összes, azon az ülésen hozott határozatát, de (!) megismételt ülés keretein belül lehet segítségük lehetett volna arra, hogy ismét megszavazzák a fegyelmi eljárások elindítását és ránk bizonyítsák bönösségünket.

Számomra megdöbbent és a képviselői magatartástól távol álló, jogilag és morálisan is megkérdőjelezhető, hogy a megismételt testületi ülésen képviselő társaim csak az önfelelosztatásról szavaztak, a fegyelmi eljárásokról nem. Miért nem? Ha egyszer volt gyanú, két hét múlva már nincs gyanú? Vagy nem is volt? A képviselői eskü egy részlete így szól: *"esküszöm, hogy ... az Alkotmányt a többi jogszabállyal együtt megtartom és megtartatom; ... a tisztességem bön eredő feladataimat Zebegényfejlődésének elmozdítása és az Alkotmány érvényesülése érdekében lelkiismeretesen teljesítem..."*

Úgy gondolom, hogy azon képviselő társaim akik kitalálták, elterjesztették és megszavazták a fegyelmi eljárások megindítását a polgármester ellen és ellenem, képviselői kötelességük lett volna az eljárást lefolytatni és az igazságot nyilvánosság elé tárni. Elek azzal a gyanúval, hogy csak a lejáratásunk volt a cél.

Az indokok amelyek képviselő testületi ülésen hangzottak el, miszerint *"nincs már elég idő az eljárás lefolytatására"* vagy *"az eljárásokat le-*

folytatja majd a következő testület", elfogadhatatlan. Azt a választ is hallottuk egyik képviselő társunktól - és bizony ez is testületi ülésen hangzott el -, hogy *"talán jobb lett volna megvárni az önkormányzat utóbbi két évét vizsgáló általános vizsgálóbizottság eljárásának eredményét és annak függvényében fegyelmi eljárást vezetni, ha kell"*.

Igen, ez lett volna a bölcs döntés. Ráadásul nem csak bölcs, hanem számunkra értékes eredmény is született volna. Miért? Mert kiderülhetett volna például, hogy a jelenlegi hivatali apparátusban - egy dolgozót kivéve - nem kezel senki sem az *excelt.* Ceruzával és radírral folyik a számolás, nem számítógépes programmal. A számítástechnikai irodai alkalmazások használata annyira hiányos, hogy komolyan veszélyeztetik a napi határidő betartását (és itt most nagyon finoman fogalmaztam). A hivatali szabályszerűség kódéséhez szükséges és fontos szabályzatok pedig egyszerűen nincsenek, nem készítette el egyik jegyző sem.

Ez nem polgármesteri, hanem jegyzői hiba. Hát ezek derültek volna ki.

Úgy gondolom, a település az országos közigazgatási átalakulások közepette nem lehet kivonni egyetlenegy hónapra sem az egyeztetési folyamatokból, márpedig településünkön a feleltelen politikai magatartások következtében az érdemi munka áll. A modernizációs törekvések szintűgy.

Mi lesz? A község érdeke tizedrangú?

Újévkor jókívánásokat szoktak mondani az emberek. Más kultúrákban ajándékoznak is ilyenkor és mindkettőt illik megköszönni. A választáskor kiderül mindkettő értéke.

Ferenczi Ernő Ervin
alpolgármester

A Szőnyi István Emlékmúzeum is csatlakozott a szentendrei Ferenczy Múzeumhoz

A magyar kulturális életben kimagasló eseményre került sor november 27-én, kedden, 17 órai kezdettel a szentendrei városháza dísztermében. Négy település polgármestere ekkor írta alá azt a megállapodást, amely rögzíti, hogy három - a magyar kulturális életben jelentős értéket képviselő

A Ferenczy Múzeum továbbfejlesztése érdekében elkezdődött tárgyalások folynak egy újabb, nemzetközi jelentőségű és ismertség egység csatlakozásáról is.

Az esemény rangját és jelentőségét jól mutatja, hogy részt vett azon *Szőnyi Zsuzsanna*, *Martonyi János*, *Harrach Péter*, *Fekete György*, *Székely Lajos*.

múzeum - a szentendrei Ferenczy Múzeum társult intézményévé válik. Csatlakozik a szentendrei intézményhez a Szőnyi István Emlékmúzeum, a vercei Gorka-múzeum is és a tápiószzelei Blaskovich Múzeum is. Ezzel a Ferenczy Múzeum nem csak a városi, hanem a megyei hatáskörű múzeumok közül is kiemelkedve országos jelentőségű intézménnyé válik.

Zsuzsanna, Martonyi János, Harrach Péter, Fekete György, Székely Lajos.

A négy település vezetője, *dr. Dietz Ferenc*, Szentendre, *Sinkó Vilmosné*, Zebegény, *Kovács Ferenc*, Tápiószzele, *Bethlen Farkas*, Verce polgármestere és *dr. Kálnoki-Gyöngyössi Márton*, a Ferenczy Múzeum igazgatója írják alá a megállapodást.

Zebegény arculatterve az Aranyrajzszőg kiállításon

Sándor Róbert grafikusművész által Zebegény Község Önkormányzatának készített zebegényi arculatterve kiállításra került a tervezési grafikai szakma egyik legrangosabb évi kiállításán, a 11. Aranyrajzszőg Kiállításon.

A bemutatott anyag szerepel egy összeállítás a 2012-ben elkészült Zebegény logóról, a kiadványokról, és az infopontról. Az anyag megtalálható Zebegény honlap dokumentumtárában. (forrás: www.aranyrajzszog.hu)

Márton-nap

November 12-én ismételten együtt emlékezett meg az iskola és az óvoda Szent Márton püspökről, a középkor egyik legnépszerűbb szentjéről, a katonának, koldusok, számos mesterség védőszentjéről, akinek ünnepéhez számos népszokás fűződik.

Pogány római katonatiszt fiaaként született 317 körül a pannóniai Saváriában (Szombathelyen). Már tízévesen, szülei akaratára ellenére jelentkezett a kereszténység felvételére. Tizenöt évesen katonának kellett állnia. Nemcsak vitézségével, hanem emberszeretetével is kitűnt. A le-

csolódo népszokásokról.

Mivel a november nem hazudtolta meg önmagát, és igazságot hozott erre a napra, a lampionos felvonulás végcélja nem a fűtés volt, hanem az iskola aulája és ebédlője adott otthont a munkásoknak és az azt követő hagymászsíros kenyér elfogyasztásának. Természetesen teázni is lehetett.

Nagyon sokan gyűltek össze ezen a napon. S bár tapasztalható volt, hogy nem látja mindenki a munkát, a kialakult beszélgetések, a jó hangulat minden résztvevőt kárpótol.

genda szerint - amikor 334 telén Ambianum (Amiens) kapujánál egy didergő koldussal találkozott - köpenyét kardjával kettévágta, és egyik felét a koldusra terítette. A következő éjjel álmában Krisztus jelent meg a fél köpenyben. Márton a látomás hatására végül meg is keresztelkedett, bár csak három év múlva, majd kilépett a hadseregből, pappá szenteltette magát és téríteni kezdett. 371-ben Tours püspökké választották, s bár a szerény remete a megtiszteltetéssel el is libákká bújott, a hangos gágogás elárulta. Püspökként is szigorú szerzetesi életet élt, ténykedését csodák, gyógyulások kísérték.

Hagyomány szerint napunkon felelevenítettük alakját: az óvodások dallal, tánccal emlékeztek meg a püspökről és a hozzá kap-

Köszönöm az óvodai dolgozók munkáját, a szülők és a gyerekek közreműködését.

Bárdos Szilvia igazgató

Szent Márton lámpáscskáival való felvonulás már hagyomány Zebegényben, hiszen hat évvel ezelőtt indította az óvodában Jungné H. Ágnes. A Sebegin Hagyományment Egyesület pedig évek óta vendéglátásával járult hozzá az eseményhez, úgy mint ebben az évben is. Segít a Szent Erzsébet Karitászcsoport tagjai és a Tettekkel Zebegényért Egyesület volt.

Nekik is köszönet munkájukért!

**Csókané
Salamon Melitta**

13. ÉMNŐSZ Gála

November 18-án Zsámbékon rendezte meg az ÉMNŐSZ a 13. német nemzetiségi kultúr-gáláját, melyre - egészen váratlanul - iskolánk énekkarát is meghívták. Természetesen örömmel tettünk eleget a felkérésnek.

Arról már értesülhettek ezen újság hasábjain a kedves olvasók, hogy a tavalyi, Városlődön

Együttműködési Alap, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata, a Pest Megyei Német Önkormányzat, a Lochberg Regionális Néptánc Együttes is.

A zenés vendégfogadás és a himnuszok eléneklése után köszöntötték a vendégeket, majd az

a LANDESRAT által megrendezett országos versenyen a kitüntetési arany minősítéssel és Városlőd polgármesterének különdíjával meghívtak minket a 2015-ben megrendezendő országos gálára is. Aztán október végén jött az ÉMNŐSZ levele, telefonja azzal kapcsolatban, hogy szeretnék, ha az rendezvényükön is fellépne az énekkarunk a már ismert munkáival. A kérésnek nem lehetett ellenállni még akkor sem, ha az elmúlt hónapok alatt a tagok közül többen középiskolások lettek, illetve a méltán különleges fiúcsapat némelyike mutálni kezdett.

Szóval november 18-án útra keltünk. Az énekkar tagjain kívül jutalomként még tíz tanuló utazott velünk. (A költségeket az ÉMNŐSZ állta.) Megérkezésünk után először a színpad adottságait, a hangosítás módjait vizsgáltuk meg, majd megnéztük a méltán híres zsámbéki lámpamúzeumot és a romtemplomot is. Amellett, hogy nagy élményt nyújtott mind a két hely, a gondolataink már a szereplés körül jártak. Így aztán a finom ebéd után bevetettük magunkat a számunkra fenntartott tanterembe, és elkezdődött a beéneklés, a lányok hajának befonása, az ünneplő beöltözés, majd irány a sportszarnok.

A 13. német nemzetiségi gála megrendezését - fontosságánál fogva - sokan támogatták. Így Zsámbék Város Önkormányzata és Német Nemzetiségi Önkormányzata, a Nemzeti

érdi vegyes kórus munkássága következett. Csenger Zsolt polgármester külön köszöntött a zsámbéki iskola összeállítását, Heinek Ottó fődíjazott szavait pedig harmonikaszó követte. Majd Ritter Imre, az ÉMNŐSZ és a PMNŐ elnöke kitüntetésekkel adta át. A szünet után a biatorbágyi Füzes Néptánc csoport és ifjúsági fúvós zenekar munkáját hallhattuk - már amennyire hallottuk, hiszen mi következünk.

Az énekkar produkciója lenyűgöző volt. Bár a rendezők kérték, hogy csak a produkció végén tapsoljon a közönség, a tetszésnyilvánításnak az egyes énekek után is hangot adtak. *Tóth Tünde és Tóth Veronika* duója után kitért a taps. S ugyanennek lehettünk részesei a fiúk éneklése után is. A munkánk végén pedig fergeteges tapsvihar volt a jutalma a sok-sok munkának, készülésnek. Boldogan és büszkén éltük meg ezt a napot.

Utunkra elkísért Sinkó Vilmosné polgármester asszony is, aki így fogalmazott a szereplésünk után: megint jó volt Zebegénynek lenni. Szavaival csak egyetérteni tudunk, hiszen ismételten sikerült "öregbíteni" településünk jó hírnevét.

Köszönet érte minden közreműködőnek és támogatóknak. Köszönet *Csánkiné Tomeg Mariann* énekkarvezetnek, *Kempfné Nagy Ágota* némettanárnak, az énekkari tagoknak és a munkát kísérő szülőknek.

B. Sz. igazgató

Zebegényi gyermekek rajza az oktatási hivatalban

November 20-a szintén jeles nap volt iskolánk életében. Budapestre, az Oktatási Hivatalba szölt a meghívásunk. Ekkor nyitotta meg ugyanis *dr. Aáry-Tamás Lajos*, az oktatási jogok biztosja és - a diákönkormányzatunk által felkért -

Eszenyi Enik, Kossuth- és Jászai Mari-díjas színésznő, a Vígszínház igazgatója a tanulóink alkotásaiból összeállított kiállítást. Nagy örömmel fogadta meghívásunkat *Triznyáné Sz. nyi Zsuzsa* néni, iskolánk névadójának lánya; *Klemmné Németh Zsuzsa*, a

együtt látni a település polgármesterét, múzeum- és iskolaigazgatóját, az iskola- és óvodaszék vezetőjét, mert ez azt jelenti, hogy közös a célok, közös a szándék és az akarat. S mindennek koronájaként *Sz. nyi Zsuzsa* jelenléte.

Minden résztvevőt lenyűgöztek a képek, s reméljük, így érez majd mindenki, aki az Oktatási Hivatalba látogat.

Eszenyi Enik egyéniségéhez illően szokatlan megnyitót tartott. Arra kérte a résztvevő gyerekeket, hogy változzanak át, képzeljék

Sz. nyi István Emlékmúzeum igazgatója, *Sinkó Vilmosné*, Zebegény polgármestere és *Szecsdi Szilvia*, az iskola- és óvodaszék elnöke is.

Dr. Aáry-Tamás Lajos megnyitó beszédében elmondta, hogy nagy öröm

magukat egy esküvő szereplőinek, és beszéd nélkül jelenítsék meg az általuk választott alakot. A rögtönzött helyzet sok derűtséget fakasztott, közvetlenné, érdekessé tette az ünnepélyes megnyitót. Ezt követően be-

Ezüton is köszönjük a páratlan élményt. S mit is kérhetett volna "cserébe" a művész, mint egy rajzot. Erre ígéretet tettünk neki, hogy az alkotás rövid időn belül díszítheti majd irodáját.

szédében arra biztatta őket, hogy továbbra is alkossanak, rizzék meg a művészet(ek) iránti szeretetüket, hiszen az feladatuk lesz majd mindent továbbadni.

Az oldott, mégis emelkedett hangulatot a közös pezsgés zárta. Mindenki koccinthatott az ombudsmannel és a kiváló színésznővel is, aki az autogramok adása után egy váratlan és szenzációs meghívást tett. Minden résztvevőt szeretettel invitált a Vígszínházba.

Leírhatatlan élményt jelentett mindannyiunknak az, ahogy a művészbejárón bejuthattunk a világot jelentő deszkákra; ahogy bebarangolhattuk az egész épületet; ahogy megtekinthettük Eszenyi Enik irodáját, s mindenközben hallgathattuk t.

Azt gondolom és érzem, hogy az ilyen történésekért, pillanatokért érdemes dolgozni. És azt is gondolom, hogy a jól és hittel végzett munkát mindig követi az emelkedett hangulat, az öröm.

Köszönöm itt is mindenki pozitív hozzáállását, idét és fáradozást nem kímélő munkáját. Köszönöm dr. Aáry-Tamás Lajosnak, hogy lehetőséget adott iskolánknak a széles körben történő bemutatkozásra; köszönöm *Molnár Editnek* és *Szecsdi Szilviának* a kiállítás összeállításában vállalt óriási szerepüket. Köszönöm a résztvevőknek a megjelenést. Hiszem és valószínűsítem, hogy csakis a közös munka és akarat termi meggyümölcsét.

Bárdos Szilvia igazgató

Határon innen a határon túlra

Avagy a cserkészeink a felvidéki Ipolyságon portyáztak

Kismarosi, szobi és természetesen zebegényi cserkészekkel még a nyári táborban megbeszéltük, hogy szeptember közös portyára megyünk.

Régóta érlelődött bennünk a terv, hogy fel kellene venni a kapcsolatot egy határon túli cserkészcsoporttal. A nyár végén említettem ezt egy másik dunakanyari cserkésznek is, aki az ipolysági csapatot ajánlotta, és elérhető segítséget tudott adni. Így hát megkerestem őket, hogy lenne-e kedvük velünk megismerkedni, közösen portyázni. Hatalmas lelkesedés volt a válasz.

Csak leírtam nekik nagy körvonalakban, hogy mit is szeretnénk, és hogy kár mindent megszerveztünk helyettünk, a szállástól kezdve az étkezéseken keresztül egészen a programig.

Igy nekünk nem maradt más dolgunk, mint összekapcsolni és november 17-én szombat reggel a hatos vonattal Szobra, majd onnan busszal Parassapusztára utazni, ahonnan átsétáltunk a határon. Ott már várt minket egy helyi cserkész, hogy nehogy eltévedjünk, és elvezetett a szállásunkra, ahol a többi helyi cserkész várt. Gyors reggeli után ismerkedtünk a játékokkal, majd csapatokra osztottak minket, és indulhatott a kirándulás. Minden csapathoz néhány helyi is csatlakozott, melynek az az oka, hogy ne tévedjünk el, az volt a célja, hogy jobban megismerjük egymást. A kirándulás közben tényleg remek alkalom adódott egymás megismerésére. Meséltek a cserkészetükről, iskolájukról, a környék nevezetességeiről, hétköznapi nehézségeikről, melyeket magyar kisebbségként élnek meg, és olyan dolgokról, amikre nekünk itt-

hon, a határ másik oldalán, nincs rálátásunk. Közben föl-kirándultunk a helyi Kopasz-hegyre, melyről szép kilátás nyílt a vidékre. A kirándulás után közös játék következett, ahol hagyományos cserkészjátékokat játszottunk, majd pedig vetélkedtünk a Föld országairól és szokásairól. Közben megérkezett a vacsora, gulyásleves, melyet egy öreg-cserkészünk készített otthon. Este táborgyertyán vettünk közösen részt, ahol minden együtt kiránduló csoportnak el kellett adnia egy jelenetet. Ez újabb lehetőséget adott egymás megismerésére.

Bár korán keltünk, senkinek nem volt még kedve aludni, úgyhogy játék és beszélgetés következett, de lassan azért erőt vett rajtunk a fáradtság, és elteltük magunkat másnapra.

Vasárnap a reggeli és összekapcsolás után rövid sétát tettünk a városban, majd a helyiek megvendégeltek a cukrászdában. Ezután misére mentünk, ahol felkértek

minket hogy olvassunk. Miközben a sekrestyében átolvastuk az olvasmányokat, kiderült, hogy a pap valamikor Zebegénybe szeretett volna jönni plébánosnak, illetve hogy a sekrestyés néni nagymarosi. Hát kicsi a világ.

Mise után még gyorsan kitakarítottunk, és búcsú után igyekeztünk a buszhoz.

Azt hiszem mindannyiunknak nagy élmény volt ez a portya. A helyi csapatparancsnokkal beszélgettem, és

büszkeség töltött el, mikor azt mondta, hogy a mi cserkészetünket olyannak látja, mint amilyen szerinte a cserkészetnek kell lennie, és ezért szeretné tartani a kapcsolatot. Az csak természetes volt, hogy tavasszal várjuk mi is tőlük hozzá, de a közös tábor ötlete is felmerült.

Nagyon remélem, hogy egy új, nagyon jó kapcsolat kezdődött most el!

Csóka Cili, 832 Havas Boldogasszony Cserkészcsoport

Zebegény

Zebegény Község Önkormányzatának lapja
honlap: www.zebegeny.hu

Felelős kiadó: Zebegény Község Képviselő-testülete

2627 Zebegény, Arpád u. 5. Tel.: 27/571-510

Felelős szerkesztő: Furucz Anita, tel.: 27/316-100

Nyomdai elállítás: Dunapress Multimédia Bt

2626 Nagymaros, Mihályhegy u. 6.

Tel./fax: 27/305-581, e-mail: dunapress@invitel.hu

Felelős vezető: Furucz Zoltán

A kéziratok leadásának határideje: minden hónap 20.

(A kéziratokat a polgármesteri hivatal titkárságán lehet leadni.)

ANDERS

- Harmadik rész -

Az egykor oly békés, jó hangulatú falu, Zebegény közéleté feszültségekkel terhes, ami rossz hatással van az itt él emberekre is. Mindig is voltak persze problémák, de azt az emberek egymás között intézték el. Abban mindenki egyetért, hogy jó lenne, ha újra békés és nyugodt viszonyok között élhetnénk. Ehhez azonban magyarázatot kellene találni arra, hogyan és miért jutott ide a település. Erre teszek kísérletet, és nagyon jó lenne, ha más is elmondaná erről a véleményét. Márciusig nem foglalkoztam a falu ügyeivel, de az első felosztási kísérletet úgy éltem meg, mint lakóhelyem békéje elleni, minden elzártnak érzett támadást, és mivel nem szerettem, ha feleslegesen megzavarják mindennapjaim nyugalma, úgy gondoltam, meg kell szólalnom. Átgondolva a történeteket, úgy látom tévedtem, amikor minden elzártnak érzett bekövetkezett eseménynek gondoltam a képviselő testület eljárását.

A jelenlegi helyzetet elidéz kavargást nem számítva, nézetem szerint két fontos esemény történt az elmúlt években. Az egyik, hogy két szavazaton múlt, hogy *Sinkó Vilmosné*, és nem *Ipolyi István* lett Zebegény polgármestere. Ezt mindenki tudomásul vette, pedig az eredmény megért volna már akkor egy részletes elemzést. A másik, hogy a falu hangulata megromlott. A két eseménynek látszólag nincs köze egymáshoz, pedig nagyon is összefügg.

Ipolyi István szeretett volna Zebegény polgármestere lenni. Az ambícióval nincs semmi baj (bár jobb lenne, ha energiáit saját egzisztenciájának rendbe tételére fordítaná), az úttal azonban, amit céljának elérésére választott,

annál inkább. Nyilvánvaló, hogy ha a választott polgármester jól végzi a dolgát, nincs sok esély a helyére lépni. Ehhez le kell jártni, elhíttetni a faluval, hogy alkalmatlan feladata ellátására. Hogy lehet ezt kivitelezni? Erre nagyon szellemes megoldást választott, létrehozott egy zebegényi honlapot (nemrég megszűnt, mert az alpolgármester úr rágalmaszása miatt feljelentette), mely sok szempontból jóval informatívabb volt, mint a falu hivatalos honlapja.

Egy kis kitérő. Sajnos a falu vezetői (ide értve a képviselőket is) nem ismerték, nem ismerik fel, hogy egy honlap a falu névjegye. Erre a munkára föl kell venni, és megfizetni egy alkalmas személyt, mert ez legalább napi két óra elfoglaltság, nem kell elvárni senkitől, hogy mint most, szívességgel csinálja. Csak egy példa: a falu honlapján a "cégekatalógus" fülben sok éve nem létező cégek tucatja szerepel, mindenféle elérhetőség nélkül. Többször szólítottam, hogy ez nevetséges, rossz fényt vet a falura, semmi. Nincs itt egyetlen szálláshely, az egyetlen étterem, de még a kocsmá sem megemlítve.

Visszatérve Ipolyi úr néhány honlapjára, mint már említettem, informatív volt. Azt nem vették észre az emberek, hogy ez Zebegény trójai falova, ugyanis a hírek mellett folyamatosan és rendületlenül támadta a falu vezetését. "Ragyogó" propaganda volt, meg is hozta a gyümölcsöt, hajsza híján e honlap szerkesztése lett a polgármester.

A propaganda véleményét sulykol, hatásos fegyver. Volt egyszer egy szánta kis ember, még a múlt században, aki ennek nagymestere volt. Nagyon sok ember hitt neki, és hogy mekkora kár okozásában volt szerepe, sokan csak később jöttek rá. Meggyőződésem, hogy Ipolyi úr "munkásságának" is része volt abban, hogy a képviselő többsége a polgármester asszonnyal szemben a kezdetektől fogva ellenséges viszonyt ápolt. Megjegyzendő még, hogy a választás után Sinkóné asszony alpolgármesteri tisztséget ajánlott Ipolyi úrnak, amit nem fogadott el. Megvan az elképzelésem miért, de erre most nem térek ki.

Miután úgy értékelte, hogy stratégiája helyes volt, újult erővel és egyre alparibb módon támadta továbbra is a falu első két emberét, a honlap már nem volt más, mint szerény színvonalú bulvár. Emlékszem, hogy Ferenczy urat egyszer emberfejnyúlóknak ábrázolta, szellemesnek gondolt mondatok kíséretében, és így tovább. Feltevélesem szerint emellett párhuzamosan Ipolyi úr jóval több, mint fél tucat különböző álnéven, tovább szapult a polgármester asszonyt és helyettesét (zebegényi honlap, közbeszéd) azt a látszatot keltve, hogy sokan árulnak vele egy gyékényen. Ha róla a legenyhébb kritika is megjelent, saját nevében, mint Ipolyi István Zoltán kiáltott farkast, és méltatlankodott, hogy micsoda emberek vannak, akik nem ártatlanok álnéven róla írogatni. Nem tudom, indul-

újra a polgármesteri székért, de ha igen, nem tennek sikerére, mert nézetem szerint erre ma már annyi esélye van, mint a trójai falónak az eposzi derbin.

Összefoglalva az a véleményem, hogy Ipolyi István közéletinek mondott, ám valójában egyéni érdekeit szolgáló, folyamatosan csak kritizáló, áskálódó tevékenysége nagymértékben hozzájárult a közhangulat tönkretételéhez, és a közbeszéd megromlásához. Ha valóban - ahogyan mindig hangsúlyozza - fontos a számára Zebegény, a faluért dolgozik (bár ez a tevékenység idegen habitustól), akkor, ha szabad jayagsolnom, kímélje magát. Éppen elég morális kárt okozott már eddig is. Ha mint aktív bajkever (ehelyett szívesebben írnék egy másik szót) visszavonulna, szegényebbek lennének ugyan egy jelenséggel, de kétségkívül nyugodtabb viszonyok között élhetnénk. Legyen számára elég az állítólag létező Ipolyi-kedvelő társaság és kedves tartózkodási helye, a kocsmá, ahol mindig ért füleket hallgatják a "megmondó ember" eszmefuttatásait.

Miután az Ipolyi család szomszédom, nagyon sok amellett szól, hogy ne írjam meg, amit gondolok. Édesapjára való tekintettel, hajlottam is erre. Néhány napja (nov.12), a posta elitt beszéltem vele és közöltem, hogy a falu szempontjából károsnak tartom (az elzártnakban már leírt indokok alapján) és ellenzem István fia közéleti szereplését. Reakciója arról győzt meg, hogy nincs mire tekintettel lennem.

P.S.: Szeretném még megjegyezni, hogy az említett idopontot követően (mindegyik) Ipolyi István beszűntette hozzászólásait a zebegényi (közbeszéd) honlapon.

Borda Lajos

Requiem egy épületért

Zebegény kevesebb lett egy emblematikus épülettel. Régi képeslapok, Zebegényről szóló kiadványok lapjait díszítette a Döry kastély szerves tartozéka, az emeletes, szép kivitel gazdasági épület. November közepén elment a Duna és az országhát közötti részről egy tradicionális korszakot jelképező, az úri élet színterét adó épület együttes egyik része, a kastély életbiztonságát jelentő gazdasági épület. Most már csak a reprezentáló palota maradt, az azt kiszolgáló gazdasági létesítmény elpusztult.

Persze a tulajdonos azt tesz tulajdonával, amit a saját elképzelése és igénye által jónak lát, megfizette az árát - biztosan nagyon sokat is. A kastélyt megmentette az enyészettől, nagy gonddal, gyönyörűen rendbe hozatta Zebegénynek is nagyobb dicsőségére. Megtette, amit egy jogkövet polgárnak ilyenkor meg kell tennie, elkészíttetett egy bontási tervet, beadta a tisztelt Hatóságnak, a Hatóság megnevezte, hogy a megfelelő okmánybélyeg, aláírások, jogosultságok, bontási hulladék tervlap és más egyéb igen fontos kellékek rendben vannak-e, s ha igen, akkor mehet a bontás. Mivel az épület ránézésre is (hajdani ránézésre, mert most már csak hlt helyét látjuk) nagyobb, mint 500 m³, így az engedélyeztetés procedúráját biztosan végig járta a terv, és valószínűleg abban hiba nem találtatott. Nem is lehetett, csak éppen a múlt egy darabkája - Zebegény múltja - ítéltett halálra.

Mint hírlík, szemfüles, jóérzésű emberek felhívására az épület helyi védettséget kapott, de addigra már a hatósági verdikt megszületett, innen már nem lehetett (?) visszaút. Nem lehetett visszaút? Senki nem tudta itt a zebegényi hivatalban, hogy egy helyi, jelentős létesítményről döntenek Szobon? Ez ügyben legalább egyeztetésre lett volna szükség, ha már nincs még mindig végleges rendezési terv, mely - ha gondos - az építet értékekre is ki kell, hogy térjen.

November közepén a Magyar Nemzet hasábjain jelent meg egy fájdalmasan igaz cikk a bontásról ítélt zebegényi épületről, az ide vezető útról. (Emlékszem még a '70-es években, szintén a Magyar Nemzetben megjelent sorozatra, mely Kiss Károly szívszorító publicisztikája volt "Az ebek harmincadja"-ról, az értékeket veszti Magyarországról.) Helyettünk szólott. Ertünk, Zebegényért szólott, de már sajnos későn, - valahogy mindig későn - november közepének szombat délutánjára elment az épület.

Nem vigasztalás képpen írom - és Isten ments, hogy fontoskodjak, - de egy kis kiegészítést hadd tegyek az említett cikkhez. Mint feljebb írtam, a lebontott gazdasági épületnek az eltűnése leginkább a kastéllyal való szoros egysége miatt fájdalmas. A Döry kastély történelmi funkciójában csonkult meg, hogy elveszítette gazdasági épületét, korára jellemző vele volt egységét.

A gazdasági épület - ellentétben az említett cikkben szereplő barokk kort (Mária Terézia korát) idéző megállapítással - a kastéllyal együtt épült. Az eklektikus stílusú kastély építésének befejezése - a homlokzatán feltüntetett évszám tanúsága alapján is - 1917-ben történt. A gazdasági épület földrészlete az 1885-ös kataszteri térképen, mint Krebs M. tulajdona szerepel 479 helyrajzi számon. Ekkor még semmilyen építmény nincsen a telken. (Az 1780-as években való első, ill. az 1840-es években való második katonai térképeken sem szerepel a Duna parton ezen a területen épület, már pedig egy ilyen jelentős, tégltől készült építményt a precíz felmérés - már csak hadászati szempontból is - feltüntetett volna.)

A bontáskor eltűntek a földemben kibontott acélgerendák, és a gerendák közötti "porosz süveg" tégla boltozások. Ez is a századforduló építészetre utal. A kibontott tégltől a "SZOB" téglabélyeg is e kort datálja.

A két háború közötti fényképekben látható az eredetileg kontyolt tetőforma, melyet később alakítottak át hangulatos, barokkos ív oromfalas nyeregtetővé, mégpedig - a régi fényképek tanúsága szerint - úgy, hogy az emeletes részt közrefogó két földszintes, félnyeregtetős szárny ráépítést kapott és a nyeregtetővé átalakított tető oromfalas végéssel zárult. A hét ablakos emeleti szint utcai homlokzata az átalakítással kilenc ablakossá bővült. Az átalakítás a SZOT üdülőkialakításával történt, miután a háború alatt - 1940-ben - elhunyt jobaházi Döry Vilmosné, Karácsonyi Erzsébet egyenes ági örökösét nem hagyott maga után, így a kastélyt oldalági

rokonosága örökölte, kitől a szocialista hatalom rövid úton elvette.

Az épület sorsa a napokban - szegényünkre - szemünk láttára sajnos megpecsételődött. Sokkal több figyelmet érdemelne Zebegény épített öröksége, - szerencsére még, ha fogyóban is, de van, - de ezekről fél szemekkel és értő odafigyeléssel gondoskodni kellene.

Megsemmisült zebegényi gazdasági épület békeporaidra, elment legyen tanulság a nemtörődömségre!

Csóka Árpád

Háttérinformációk a bontásról

Tisztelt Csóka Árpád úr!

Az írásából érezhetem fájdalmában úgy hiszem minden zebegényi lakos mélyesen osztozik. Semmi kétség nem fér ahhoz, hogy Zebegény egy olyan építészeti értékkel lett kevesebb, melyet még nagyon sokáig fogunk siratni. Szó szerint. Személyes érintettség okán is - hiszen gyermekkoromban sokat játszottam az épületben - még inkább magamnak érzem a veszteséget. Amiért mégis szükséges kiegészíteni az Ön által elmondottakat az, hogy nem igaz, hogy a hivatalban nem tudott senki arról, milyen döntés van születésben az épület sorsát illetően. Sőt.

Jól emlékszem arra az idei nyári napra, amikor értesültünk arról, hogy bontási engedély iránti kérelmet adtak be a szobi építésügyi hatósághoz. Zebegényt addig úgy tájékoztatták (főépítész), hogy hiába adja be a bontási kérelmet a tulajdonos, a tervtanács nem járul hozzá a bontáshoz, így a bontás veszélye el fogja kerülni az épületet. Ön jól mondja cikkében és az általános bürokratikus eljárásokra igaz, ha az ügyfél csatlakozik a kérelméhez minden szükséges dokumentumot (...) az engedélyeket megkaphatja, de településünkön vonatkozólag azzal a kiegészítéssel, amennyiben a tervtanács is hozzájárul! Zebegény az

építésügyi hatósági feladatokat ezzel a tervtanácsi véleményező részvételre vonatkozó feltétellel adta át Szobnak.

Visszatérve az említett napra, elvigyázatosságból még ezen nyári nap el készítettük Zebegény építészeti és természeti értékek helyi védelméről szóló rendeletét (13/2012. (VII.25.) sz. rendelet), majd a következő napokban a képviselőtestület soron kívüli rendkívüli ülésén elfogadta és egyben helyileg védetté nyilvánította az épületet. (és további kettőt is) A rendeletet személyesen vittük fel Polgármester Asszonnyal az építési hatóságnak, egyeztetettünk Szob város polgármesterével és jegyzőjével, hogy eljárásukban a helyi védettséget mindenképpen vegyék figyelembe. A földhivatalnál pedig intézkedtünk, hogy a helyi védettségre kerüljön a tulajdoni lapra.

Mindezek után hidegzuhányként ért minket a hír, amikor a hatóság hivatalos értesítést küldött a bontási engedély kiadásáról. Ismétlem, Zebegényt addig úgy tájékoztatták, hogy a tervtanács nem járul hozzá a bontási engedély kiadásához, az épület megmarad.

Nem értettük, mi történhetett. Még aznap - a fellebbezés jogával elve - készítettük és szintén egy rendkívüli ülésen döntést hoztunk arról, hogy fellebbezést nyújtunk be a bontási engedély kiadása ellen, melyet idén el is juttattunk a szobi építésügyi hatóságnak. Közben a hivatal irattárából kiküldöttük, hogy már egy 1986-os tanácsi rendelet alapján helyi védetté nyilvánították a kastélyt, de a lovarda védettséget a helyszínrajzokból (bár azonos hrsz.-on található) nem lehetett bizonyossággal megállapítani.

Az ügy a kormányhivatal jogi osztályára derült, ahol dönteniük kellett arról, hogy az épület fennmaradását biztosító, a helyi értékek védelméről szóló rendelet hatályos-e a már folyamatban lévő építésügyi ügyekre vagy sem illetve arról, hogy a 25 éve hozott tanácsi rendelet rajzaiban jelölt védettség jel melyik épületre vonatkozik.

Mint kiderült, a rendelet nem hatályos, a védettség pedig csak a kastélyt illeti. Szívszorító.

Mint látható a jogot és a bürokráciát nem érdekli a szép, az értékes. Nem érdekli, hogy mit veszít el egy falu, egy közösség. A bontási engedély iránti kérelemben az épület állagára hivatkoztak.

Miért történhetett meg mindez? Jogi útveszték, hivatalok bűnültsége, egyéni döntések és erkölcsi értékek mind közrejátszottak, hogy az épület már csak emlék maradt.

Amit lehetett, megtettünk.

Békeporaidra. Szó szerint.

Ferenczi Ernő Ervin
alpolgármester